

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

30. Dies Augusti. Peccatori exordium est illuminationis; Humilitas
confessionis. S. Gregor. I. 23. Mor. c. 9.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

30. DIES AUGUSTI.

Peccatori exordium est illuminationis ; Humilitas confessionis. *S. Gregor. l. 23. Mor. c. 9.*

Confes-
sio pec-
catorum.

S Edisti in tenebris , & in umbra mortis , dum fuisti contaminatus noxâ mortali , ut illumineris , humilieris. Profitere te peccatorem , confitere peccata , & omnia tibi erunt munda , dum illuminaberis ab eo , qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Esto ipse tibi & Judex , & carnifex , ut nec inimicus in te reperire possit , quod accuset , nec supremus Judex , quod condemnet. Nec longè tibi eundem est , ut Judicem adeas : nec laborandum , ut invenias : in teipso est , imò , tu ipse. Est hoc monitum D. Augustini : (a) *Ascende tribunal mentis tuæ : esto tibi Judex : torqueat te timor.* Non potes negare , quæ commisisti. Habes , qui te criminis insinulabunt , mille testes : habes , qui veritatem extorqueant , tortores ; testis tu ipse , & actor , rea conscientia , tortor. Peccatum ipsum , in hoc tribunali contra peccatorem adfert testimonium. Ne metuas : magis in te eris pius , quò magis sævus : quò eris severior tui accusator , eò opportunior eris defensor. Patrocinantur mihi Petrus Blesensis : (b) *Dixi , Confitebor , & tu remisisti impietatem peccati mei. Si peccatum tuum aperias , dicit Dominus illud operio : si agnoscis , ignosco : si accusas , excuso : si te judicas , & condemnas , te nec judico , nec condemno.* Igitur damnat se , qui se non damnat. Optimū tribu-

(a) *In Psal. 49.* (b) *In Job. c. 1.*

tribunal, in quo confessus dirigitur ad veniam, non ad pœnam.

II. Fluit planè ambrosiâ, dum hæc scribit calamus Ambrosii: (a) *Confessio tua pœnitens, medicina est: ipsa te curat, nec patitur vulnus tuum, pati putredinem: sed mox; ut ingemueris, superinducit inde notabilem cicatricem. Nemo te, crede mihi, melius reficit, quàm, qui fecit: nec alius justificat, quàm, qui flagellat. Et curat. Mox, ut dixeris vitium tuum, illico imperat adiutorium suum: hoc tantum expectat, ut fatamora non erit, ut saneris. Quid facilius, quàm contracta tor debita, Deo solvere, ubi debiti confessio, ejusdem est absolutio? O igitur, quantâ perveracitiam hominis rei! aut scelus non agnoscere, aut si agnoscat, non erubescere, aut si erubescat, accumulare. Dementia verius est, quàm pœnitentia: adhuc jocari, cachinnari, & alium, se voce, gestu, habitu, quàm reum habere. Accipe, ex Aureo ore, aureum placitum: (b) *Confusio est, peccare, non confiteri peccata: nunc autem neque necessarium presentibus testibus confiteri: cogitatione fiat delictorum exquisitio, absque teste sit hoc iudicium. Solus Deus confitentem videat: Deus, qui non exprobrat peccata tua: sed solent peccata propter confusionem. Persuasum habe, quòd, nisi quis nunc confit eatur, omninò illic confitebitur, ubi amplior traductio. Hic absque teste iudicium, Et tu qui peccasti, condemnas. Illic autem, in medium totius orbis theatrum producentur omnia, nisi hîc prius detegamus omnia. Confunderis confiteri peccata tua, confunderi admittendo. Dic tu prior peccata tua, ut justificeris. Quis confunditur de opere, à quo sit justus? Quis confunditur**

(a) De Pan. c. 3. (b) Chrysost. ser. de pœnit. Et confessio

confiteri peccata, ut solvat peccata? Num idè iubet confiteri, ut puniat? non ut puniat, sed ut ignoscat.

III. Quis convictus enormis criminis, & à supremo Iudice condemnatus ad rogum, si erecto in umbilico fori ferali theatro, molestâ indutus tunicâ, ac veste piceâ, tortore jam rogum succedente, si possit tam atroci se absolvere non modò flagitio, sed supplicio, unicâ prolatâ voculâ: quisquàmve tam foret inops mentis, tantum cruciatum perferre, quàm verbum unicum proferre? Quis, si ad tantam redactus esset inopiam, ut nec haberet, sub quo delitesceret, tectum: cui insideret, scamnum: in quo quiesceret, stratum: quo se tegeret, filum: quo se pasceret, panem: sed, ut alter Job nudus, & omnibus fortunis exutus, in olido jaceret, & squalleret fimeo, possetque unius verbi beneficio, stare repentè in supremo felicitatis fastigio, & ex Codro fieri Cræsus, & mutare fæculentum sterquilinum, in Regium solium: possetne dari homo, qui hoc recusaret? Confer jam statum hominis gratiâ privati, & letali noxâ contaminati, cum statu hominis, qui ab hominum memoria, judicatus est, fuisse omnium hominum calamitosissimus: majus est discrimen, quàm inter minimum punctum, & immensum spatium: quàm inter atomum, & totum cælum: & tamen proferendo, non, ut David voce, sed tacito corde, Peccavi: sis repentè ex servo peccati, mancipio diaboli, reo gehennæ, inimico Dei, non tantùm amicus, sed Filius Dei. Cave ergò celare scelus. Est enim illud nimis quàm certum:

Crimina si celes: tibi claudes ostia cali.